

بسم الله الرحمن الرحيم

اللهم انا نشكو اليك فقد نبينا - صلواتك عليه و آله - و غيبة ولينا

روزهای سیاه و خونین شیعیان افغانستان

روزهای پر از ابهام و سؤال بر عموم ملت با ظرفیت و مظلوم افغانستان و سیاه و خونین، بر شیعیان پاک آن دیار کهن می گذرد. از جمله شواهد آن، حادثه انفجار در «مسجد جامع قندوز» در روز جمعه اول ربیع الاول و در «مسجد فاطمیه قندهار» در جمعه هشتم ربیع الاول است.

بدون تردید آسیب دیدگان این دو حادثه، از پاکترین بندگان خداوند بزرگ بودند. در پرونده ایشان نه تجاوز است و نه غارت؛ نه قتل است و نه سرقت؛ جرم ایشان در منطبق بدویان وحشی و تربیت شدگان سازمان های جاسوسی استکبار از یک سو و مدارس خشونت پرور کشورهای اطراف در دیگر سو، تبعیت از اسلام و اطاعت از قرآن کریم و اهل بیت رسول خدا - صلی الله علیه و آله - (آن گونه که در حدیث مسلم ثقلین مقرر است) بود.

باید شکایت از عاملان جاهل و فاسد این حوادث را نزد خداوند بزرگ برد و عاجزانه گفت: «این المنصور علی من اعتدی علیهم و افتری، این الطالب بدم المقتولین بقندوز و قندهار و بغداد و غیرها». و انشاء الله - تبارک و تعالی - آن روز قریب است. به عنوان یک مسلمان دردمند، داغدار و صاحب دغدغه و به بهانه این حوادث تلخ، نکاتی را متذکر می شوم:

1. نباید شک کرد که سهم بزرگی از این وقایع، متوجه سران استکبار از آمریکا، اسرائیل، ارتجاع منطقه و سازمان های جاسوسی منطقه و فرمانطقه است.

لکن با تاکید باید گفت: مساهمه این قوم منفعت طلب در این حوادث، نباید کد ناقص داد، صاحبان سهام بزرگ دیگر را در حاشیه برد و نقش پلید آن ها را نادیده گرفت. متاسفانه در داوری ها، گاه این غفلت ناموجه - که عامل آن گاه جهالت و سفاقت سیاسی است - رخ داده است. چه کسی است که نقش مدرسه نماهایی موسوم به مدارس علمی برخی کشورها را که در گفتگو و گفتمان بیشتر به غارهای آغازین زندگی بشر شبیه است و در آن ها چیزی جز آموزش تکفیر و تفسیق، طرد و تشر، و استفاده از تیر و تبر نیست، نادیده بگیرد؟!

در این به اصطلاح حوزه ها است که منتظران در صف انتحار، تربیت می شوند و می شود آن چه نباید صورت گیرد. اگر به خروجی این مدرسه نماها توجه نشود، گاه تفکیک هایی صورت می گیرد که غیر قابل دفاع، به شدت خسارت بار و برای کشور خطر است.

2. با حوادثی که گذشت، کسانی که امروز قدرت را در افغانستان در دست دارند در آزمونی سخت قرار دارند. بی تردید بهانه ناتوانی از پیشگیری از این حوادث و عجز از پیگیری و مجازات عاملان این گونه جنایات، توجیهی جز حداقل رضایت این قوم، با کردهای آن وحشیان پلشت ندارد.

3. بی تردید انتظار محکومیت و اقدام عملی در پیشگیری از این حوادث، از قدرت های بزرگ، سازمان های بین المللی و اربابان خرفت ارتجاع بیجاست؛ لکن انتظار از وجدان های آزاد به ویژه عالمان ادیان و اسلام، انتظاری طبیعی است و سکوت در این باره قابل توجیه نیست.

4. گرچه این حوادث، به قدری تلخ و ناگوار است که ممکن است برخی رفتارهای تنش زا را با خود به بار آورد، لکن شیعیان فهیم و داغدار و مظلوم افغانستان باید مواظب حرکت های احتمالی باشند که به نفع دشمنان شیعه و افغانستان، داعش و پیراداعشی ها است و از آن رفتارها فاصله بگیرند.

چنان که باید در اطراف صاحبان کنونی قدرت در افغانستان و تصمیم در مورد آن ها تاملات جدی داشت و آن ها را در این آزمون آزمود!

«الحمد لله رب العالمین و سيعلم الذین ظلموا ای منقلب ینقلبون»

قم - حوزه علمیه

ابوالقاسم علیدوست

1400/7/25 ه.ش

10/ربیع الاول/1443 ه.ق